

ματουργή εικόνα, τή φιλεί λυχταριστά και ψάλλει τροπάρια και Θεοτόκια μ' άγγελική φωνή.

Τρίμερη δοξολογία έγεινε σ' όλο τον Άθωνα κ' ύστερα έχτισαν στο γιάλο το έκκλησάκι που σώζεται και έβαλαν τήν εικόνα εκεί. Μα όσο και δέν πατούσε κανείς χωρίς άδεια, όσο κι' άν ήταν κλειδωμένο άξεκλείδωτο το έκκλησάκι, ή εικόνα έφυγε και πήγε στάθηκε πάνω από τή πόρτα του Μοναστηριού, όπου στέκεται ως σήμερα και γιά άφτό λέγεται Πορτατίσσα, σάν που φανέρωσε το σκοπό της στον άγιο μοναχό Γαβριήλ τον Ίβηρίτη, κατά μως μās φανερώνουν τά συναξάρια των άγιασμένων.

Έγραφα στο Μοναστήρι των Ίβήρων στις 9 Μαρτίου του 1900.

ΓΙΟΥΡΓΑΣ

ΡΙΜΕΣ

Σπιτάκι της άκρολιμιάς που οι συνεφιές σου έφερα Σε κάποιαν άκη άνέγγιχτο της σιγαλιάς λυχράρι Τη θλιψη μου που έτέρωσε στή θύρα σου μια εσπέρα, Σάν τη νερούλα του νερού παρηγοριά να πάρη.

Σπιτάκι που λογάκια άκουñ της καλαμιάς σου οι [θρήνοι

Που στον άγέρα έξωτικά μιλούñ θλιμένα χείλη, Κ' έπηραν το σιγαλι νάρθουñ στήν ξερημούλα κρήνη Διαβάτες άγοροβήματοι-βουβά μιλούñ το δέλι.

Πως κλαίει στα έρεΐνια θλιβερή ή ήχώ τουςμοιρολόι, Στους τοίχους, στα παράθυρα το δάκρυ της σιταλεί Τον ήχο του παραμυθιού, και κλαίν του άνέμω οι [γύ

Κάτι που έχάθη στήν έρμιά με τή φωνή που πάει... ΣΠΗΛΙΟΣ ΠΑΣΑΓΙΑΝΗΣ

— Κοίταξε εκεί το Μιστριώτη, είπε ο έπιστήμονας. Συλλογιόμυι πως ότα μās άφίση χρόνους, πόσα χρήσιμα πράγματα θα μπορείς νάν του βγάλεις! Άπό τά γένια του θα μπορείς να κάνεις βούρτσες, από το δέρμα του να λιπάσεις δλόκληρο άμπέλι, από τον έγκέφαλό του να φτιάσεις φούσκα πανάλαφρη, από...

— Ναι, είπε στεναζόντας ο φίλος του, μα το σημαντικώτερο του μέρος θα χαθεί.

— Ποιό, δηλαδή; ρώτησε ο έπιστήμονας.

— Το γκάρισμά του.

άποκλειστικός. Έπειτα όποιος δέν μπορεί να πάη σε ήλι-κία από 17 ως 21 χρονών, το παρατάει. Όλιγώτερο κατάλληλα τά σουηδικά σχολεία είναι γιά να τραβούν μαθη-τές από μακριά. Κάθε φέουδο έχει και το σχολείο του, όπου συναπαντούνται όσοι είχαν σχέση είτε από γωρμίες είτε από συγγένειες είτε από το επαγγέλμά τους.

Μεταξύ των χωριάτων της Σκανδιναβίας ο σουηδός είναι ο πλουσιώτερος, ο πειδ περήφανος και όλιγώτερο χω-ριάτης. Η ιδέα της εξέγερσης εις τά δανικά σχολεία έφύ-τρωσε άπάνω στο βάθος της σκλαβιάς και της έθνικής συνείδησης. Χωρίς τήν τυραννία και τις ζημιές πειθαθε μιά φορά, ο δανός χωριάτης δέν θα έδειχνε εκείνη τήν έ-πιδεχτικότητα γιά τους θησαυρούς του πνεύματος, εκείνον τον έλεύθερο ζήλο γιά μόρφωση, που είναι οι βάσεις όλης της κινήσεως των δανικών σχολειών. Κι αυτός ο χωριάτης που άρχισε να αισθάνεται τήν άξίαν τής τάξης του, του προσώπου του, έχυσε το αίμά του στον πόλεμο του 1864, ού ή έθνική συνείδησή του πληγώθηκε κατάβαθα και ά-γιάτρευτα, μάλιστα εξ αιτίας της άνικανότητας των άρχη-γών και της έλλείψεως της πολιτικής κρίσης των κυβερ-νητών. Άπό τότε ο Δανός χωριάτης βλέπει τή Δανία στον έαυτό του, κ' είναι άληθώς ή μόνη τάξη στον τόπο που έχει προκοπή.

Στή Νορβηγία δουλοσύνη δέν υπήρχε ούτε κιντώνεφε ποτέ ή Νορβηγία ως έθνος. Γιά τούτο λείπει από το νορ-

Ο „ΝΟΥΜΑΣ“ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ: Γιά τήν Ελλάδα λρ. 10.—Γιά το Έξω-τερικό φρ χρ. 10 10 λεπτά το κάθε φύλλο λεπτά 10

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ: Στα κισκία τής Πλατείας Συντάγματος, Όμονοίας, Όπουργείου Όκονομικών, Σταθμού Τροχιοδρόμου (Όφθαλμιατρείο) Σταθμού Όπογείου Σιδηροδρόμου (Όμόνοια)στο καπνοπωλείο Σαρρή (Πλατεία Στουρνάρα, Έξάρχεια) και στο βιβλιοπωλείο «Έστίας» Γ. Κολάρου.

Η συνδρομή του πληρώνεται μπροστά κ' είναι γιά ένα χρόνο πάντοτε.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΟΜΑΧΟΥΣ

τους άποκάλεσε ή «Άκρόπολη» και τέτοιαι είναι και μ' αυτό τδνομα πρέπει να περά-σουν στην ιστορία οι δεκαεφτά Λακκιώτες μ' όλους τους Βενιζέλους και τους Μαλινδρέ-τους και τους Γιαννάριδες τους που με το άνόπτο και άντεθνικό κίνημά τους παρουσία-σαν στα μάτια του κόσμου τήν Κρήτη σά μιάν Άντριώτισσα χοντροπαραμύθνα που ζη-τάει ναύτοχονήση γιά τήν έγκατάλειψε ο άπιστος δεκανέας της.

Οι Έλληνομάχοι τής Κρήτης άς καμαρώ-σουν αύριο μεθαύριο τά κατορθώματά τους. Κ' οι Έλληνομάχοι τής Ελλάδας—γιάτ' έ-χουμε κ' έδω τέτοιους άνόπτους Λακκιώτες, που μερικοί μάλιστα άπ'αυτούς διευθύνουν κ' έφημερίδες με μεγάλη ή με μικρή κυκλοφορία

δηγικό σχολείο εκείνο το ψυχικό βάθος που έχει το δανικό το πνεύμα του είναι πιδ λογικό και πολιτικό.

Στή Σουηδία λείπει και το πολιτικό στοιχείο. Η Σουηδία είναι άληθώς μιά χώρα που τήν κυβερνούν οι χω-ριάτες. Έκεί οι χωριάτες πάντα ήταν έλεύθεροι και πάν-τα άκούσατηκαν τά λόγια τους. Σύνωρα όμως οι σουηδοί χωριάτες είναι οι πειδ πλούσιοι τής Σκανδιναβίας.

Ό Σουηδός χωριάτης είναι κυρίως ένας τσιφλικιτζής. Άπό τον έργάτη, τον δούλο, τον τεχνίτη τονε χωρίζει με-γάλη άπόσταση. Έναντίον του σουηδού χωριάτη οι έργά-τες του άρχίζουν να συγκεντρώνονται κι ο κοινωνισμός τής έξοχής που ξεκλώνεται λίγο λίγο διευθύνεται από τους άπόρους έργάτες εναντίον του εύπόρου «χωριάτη». Ό σουηδός χωριάτης ζή, σκέφτεται και τρώγει—μάλιστα το τελευταίο—σάν τή ανώτερη πολιτική τάξη». Έχει και τις άρρώστιες της: άποπληξία, κακοστομαχία, νευρασθέ-νεια. Άπό τον ίδιο λόγον των πολλών άναγκών έχει και τήν άντιπάθεια γιά πρόωρους γάμους. Άπό τά παιδιά του πολλοί σπουδάζουν και ύστερα ως γιατροί, δασκάλοι, έφη-μέριοι και νομικοί μεταβαίνουν εις τήν τάξη των μικρών πολιτών. Οι όλιγώτερον πρειακισμένοι γίνονται έμποροι στις έπαρχίες. Οι κόρες παντρεύονται αυτούς τους λειποστρά-τους και τους σώζουν γιά τήν τάξη τους. Ένας γάμος μ' ένα δούλο, κι άς μήν ήτανε φτωχός, θα ήταν ντροπή γιά όλην τήν οικόγένεια.

—άς κάθονται να συζητάνε άκαδημαϊκώς το άντεθνικό κίνημα κι άς μη λούζουν πατό-κορφα, όπως και τους άξίζει, τους άτυουρ-γούς και τους συνεργούς του. Καλά κάνουν οι άνθρωποι. Τόσο τους κόβει και τόσο λέν. Ό Ξαναμωραμένος μάλιστα άρθρογράφος των «Καιρών» είπε και κάτι πιοπλάνω. Φώναξε το φοβερό του: «Caveant Consules» και τά κεραμίδια σωριαστήκανε καταγής από τά γέλια.

Caveant Consules λοιπόν Άλλά με τούτα και μ' εκείνα άποδείχνουν οι Κρητικοί όλοφά-νερα ότι έπρεπε να γίνη και με το νησί τους, κείνο που έπρεπε να γίνη και με τήν Έλ-λάδα σάν λευτερώθηκε. Θαρρείτε πως θα-φταν ή Ελλάδα στα χάλια που βρίσκεται σή-μερα, άν πριν παραδοθή στους Έλληνες, δηλ. πριν διοριζτή Κυβερνήτης ο Καποδί-στριας, παραδινότανε γιά δέκα είκοσι χρό-νια, ή και περισσότερα, σ' ένα άλλο Κράτος Εύρωπαϊκό να τήν ποδιγετσή, να πούμε, στήν πολιτική και στήν κοινωνική ζωή;

Η Ελλάδα είχε άνάγκη από γκουβερ-νάντα, γιά να συνειθιση να περπατή ίσια και στερεά και να μη στραβοπατή όπως σή-μερα. Άπό τέτοια γκουβερνάντα δείχνει κ' ή Κρήτη πως έχει άνάγκη. Και φοβούμαστε μή-πως οι Δυνάμεις, ύστερ' από το κίνημα των Λακκιωτών, άποφασίσουν να τής τή δώ-σουνε. Ό Θεός να μās βγάλη ψεύτες.

Η ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

δεκάρα τής Φιλολογίας—αυτό το παρατσούκλι, θαρρούμε, πως τσιφιάζει περισσότερο από κάθε άλλο στον κ. Μιστριώτη—έβγαλε πάλι το ρητο-ρικό κόρακα στις εξετάσεις του Άρσακείου.

Βλέπετε, ο σοφός αυτός παπαγάλλος έχει πάντα ένα λόγο έτοιμο γιά κάθε περίσταση. Πως ο λό-γος αυτός είναι γιομάτος από άνοησίες, περιττό να το πούμε. Το ξέρουν όσοι ευτύχησαν να τον άκού-σουν ή και να διαβάσουν τους γεωναιότατα ζετι-ναχθέντας άλλοτε στο «Νουμά» ρητορικούς του λόγους. Μα κι όσοι δέν τον άκουσαν, κι όσοι δέν τον διάβασαν, ξέρουν το ξεχειλίσιμα τής άνοησίας που γίνεται, όταν τους πής πώς Μιστριώτης μιλάει.

Τό ίδιο έγινε και στο Άρσακείο, όταν μοιρα-στήκανε τά βραβεία. Ό παπαγάλλος θρονιάστηκε στο βήμα και άρχισε να μιλάη γιά Δωδωναίον Δία γιά Ρωμαϊκή λεγεώνα, γιά διαιώνισιν Πανελληνίου Παρθενώνος, γιά φιλανθρώπους τής Ελλάδος ού-

Ό τουηδός χωριάτης ως επί το πλείστον δέν καλλιερ-γεί ποτέ ο ίδιος τά χωράφια του. Έπιβλέπει μόνον τους δούλους και τά μεροδούλια του. Τά σπία του είναι κομ-ψά, οι κήποι του είναι μ' επιμέλεια τακτοποιημένοι, τά κορίτσια του κάθονται στο σπίτι, κάνουν έοίχαιρα κ'έχουν κι άναιμία. Στα καθέκαστα είναι τής ανώτερης τάξης.

Έδώ και μερικά χρόνια περνούσα από ένα χωριό τής γαλλικής Έλβετίας. Οι περισσότεροι κάτοικοι ήταν άμ-πελουγοί και αρκετά εύποροι άνθρωποι. Πάντα όμως είχαν το αίσθημα τής τσπεινής τους καταγωγής. Γιά τή γύρω γύ-ρω στο χωριό ήταν σκορπισμένα σ' έρημη θέση άνάμεσα σε μεγάλα χωράφια κομψά σπία που έμεναν κλειστά γιά τους ξένους περιηγητάς και οικτρόφου. Άν ρωτούσες, ποιος κάθονταν εκεί, σου άπάντισαν με κάποιο σεβασμό: les messieurs paysans. Άν ρωτούσες, ποι-ών είναι τά μεγάλα κοπάδια και τά ώραία λιβάδια: aux messieurs paysans. Άν ρωτούσες, τί επαγγέλμα έχει ο δήμαρχος του χωριού: un monsieur paysan Lund.

Γιά να χαρακτηρίσω τους Σουηδούς χωριάτες καλύτε-ρα, θα το κάνω με τις ίδιες λέξεις: ο έ κ ύ ρ ι ο ι χ ω ρ ι ά-τ ε ς. Μεταξύ τους όνομάζονται άκόμα με τδνομα τους, μπροστά στες άλλες τάξεις όμως είναι οι έ κ ύ ρ ι ο ι χ ω-ρ ι ά τ ε ς. Κι άπ' αυτήν τήν έποψη ιδρύθηκαν και τά σχολεία τους.

Τά περισσότερα έχει ή πιδ καλλιεργημένη και πιδ

